

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 600.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 150 000 Mk., za całą szpaltę 9,000.000 Mk., za stronę 18,000.000 Mk. Należność za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

I. Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 4. marca 1924 r. L 2295/lb, wydane w porozumieniu z Dyrektorem Dyrekcji Cel we Lwowie w przedmiocie ustalenia pasa granicznego od granic Rumunii i Czechosłowacji na podstawie rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 20. lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426.

II. Okólniki Województwa do Starostw od 40—53.

Wydział Prezydjalny. 41. Juan C. G. Spano p. o Konsula Generalnego Republiki Argentyny.

Wydział Administracyjny. 42. Przepisy obywatelskie — 43. Wypisy z ksiąg stanu cywilnego S. S. R. — 44 Składanie podań i udzielanie informacji w sprawie służby wojskowej — 45. Podawanie niewłaściwych cen paszy przez Magistrały i Urzędy gminne. — 46. Wyjaśnienia niektórych postanowień ustawy o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów (Dz. U. R. P. Nr. 6 ek 1921 poz. 31. — 47. Śledzenie popisowych, roczników 1900—1901.

Wydział Samorządowy. 48. Stosowanie art. 31. ustawy z 11 sierpnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 94. poz. 747.

Wydział Budżetowo-gospodarczy. 49. Ściąganie przedwojennych wierzytelności skarbowych. — 50. Dodatek ekonomiczny na dzieci kształcące się w szkołach wojskowych.

Wydział Wyznaniowy. 51. Zezwolenia na wyrąb lasów erekcjonalnych, — 52. Zabezpieczenie zwrotów do funduszu religijnego po zmarłych beneficjantach.

Wydział Rolnictwa i Weterynaryji. 53. Ceny drzewa dla wymiaru daniny lasowej. — 54. Ceny drzewa opałowego na marzec 1924 roku. — 55. Opłaty administracyjne za książeczki rybackie — 56. W sprawie opłat za druki łowieckie. — 57. W sprawie rozmieszczenia ogierów państw, na sezon kopulacyjny 1924 r. — 58. Wymiar kary w złotych polskich.

III. Ruch służbowy.

IV. Konkursa, komunikaty i obwieszczenia.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia.

I.

40.

L. 2295/lb. 1924.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 4. marca 1924 r. L. 2295/lb, wydane w porozumieniu z Dyrektorem Dyrekcji Cel we Lwowie w przedmiocie ustalenia pasa granicznego od granic Rumunii i Czechosłowacji na podstawie rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 20. lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 426.

W wykonaniu instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 5. sierpnia 1920 r. Nr. BB, 171/312 podaję niniejszem do powszechnej wiadomości rozporządzenie Rady Obrony Państwa z 20. lipca 1920 r. Dz. U. Nr. 64 poz. 426.

Art. 1. Osobom karanym na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego lub administracyjnego zarówno za przemytnictwo i przewóz rzeczy, których

na mocy ustaw i rozporządzeń przez granice przewozić nie wolno, jak i za nielegalne przekraczanie granicy może być wzbronione zamieszkiwanie lub pobyt w pasie biegnącym wzdłuż granicy szerokości 30 kilometrów od linii celnej na czas od jednego roku do trzech lat.

Art. 2. Do wydawania orzeczeń na zasadzie art. 1. upoważniony jest: w b. zaborze austriackim właściwy Wojewoda w porozumieniu z Prezesem Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

Art. 3. Przeciw orzeczeniu wydanemu w myśl art. 1 i 2 przysługuje wydalonemu zażalenie do Ministra Spraw Wewnętrznych. Minister Spraw Wewnętrznych, wydaje orzeczenie w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

Art. 4. Za niepodporządkowanie się orzeczeniu, wydanemu w myśl art. 1 i 2 winni podlegają w drodze administracyjnej karze do trzech miesięcy aresztu.

Art 5. We wszystkich powiatach pogranicznych Rzeczypospolitej Polskiej ustala się pas graniczny szerokości do 4 kilometrów, dzielący się na dwie strefy: nadgraniczną i graniczną. Strefa nadgraniczna rozciąga się na terytorjum biegnące od linii granicznej w głąb kraju, szerokości nie więcej, jak dwa kilometry. Strefa graniczna rozciąga się na terytorjum, biegnące od wewnętrznej linii strefy nadgranicznej w głąb kraju szerokości licząc ogółem ze strefą nadgraniczną do czterech kilometrów. Szerokość tych stref w granicach podanych wyżej dla poszczególnych miejscowości określa zależnie od miejscowych warunków właściwy Wojewoda w porozumieniu z odnośną Dyrekcją ceł. Wykreślenie szerokości stref winno być podane do powszechnej wiadomości przy ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia w mieście powiatowem. Jednocześnie granice stref oznaczone zostaną specjalnymi znakami.

Art. 6. Przebywanie w strefie nadgranicznej jest wzbronione.

Ograniczenie to nie stosuje się do osób, które ostatnio bez dłuższych przerw w ciągu 6 miesięcy zamieszkiwały w strefie nadgranicznej lub posiadają tam miejsce stałego zamieszkania. Osoby te w ciągu tygodnia od dnia podania niniejszego rozporządzenia do powszechnej wiadomości w mieście powiatowem winny uzyskać w miejscowem Starostwie odpowiednie zaświadczenie, stwierdzające miejsce ich zamieszkania w strefie nadgranicznej.

Pozatem przebywanie w strefie nadgranicznej dozwolone jest urzędnikom państwowym i osobom wojskowym zaopatrzonym we właściwe legitymacje służbowe lub wojskowe oraz — w drodze wyjątku — osobom zaopatrzonym w specjalne zezwolenia miejscowemu Starostwu, wydane w porozumieniu z miejscowym Komisarjatem Straży celnej.

Oprocz tego na wiodących bezpośrednio do granicznych punktów przejściowych drogach kołowych i linjach kolejowych (na tych ostatnich w pociągach) a znajdujących się na terenie strefy nadgranicznej oraz na granicznych punktach przejściowych dozwolone jest przebywanie osobom zaopatrzonym w odpowiednie, ważne co do terminu dokumenty podróży (paszporty dyplomatyczne, karty podróży, paszporty wojskowe, paszporty zagraniczne, przepustki graniczne).

Jednakże przebywanie osób poszczególnych wyżej wymienionych kategorii w strefie nadgranicznej podlega następującym ograniczeniom:

a) przebywanie w strefie nadgranicznej osób zaopatrzonych w specjalne zezwolenie starostwa oraz w przepustki graniczne dozwolone jest tylko od wschodu do zachodu słońca;

b) osoby zamieszkałe w strefie nadgranicznej w porze nocnej w czasie od zachodu do wschodu słońca, mają prawo przebywania poza miejscem swej siedziby jedynie na zasadzie specjalnych pozwoleń miejscowemu Starostwu, wydanych w porozumieniu z miejscowym Komisarjatem Straży celnej za miejsce siedziby uważa się teren, znajdujący się w obrębie mniej więcej stu kroków od ich domostw z tem zastrzeżeniem, że miejsce przebywania nie może być bliższe od granicy niż 50 metrów.

Art. 7. Wszyscy właściciele lub prawni posiadacze gruntów, leżących w strefie nadgranicznej winni w ciągu tygodnia od dnia podania niniejszego rozporządzenia do powszechnej wiadomości w mieście powiatowem zgłosić do rejestracji posiadane przez nich konie, bydło i nierogaciznę. O każdej nowej sztuce poza zarejestrowanemi, które chcą prowadzić na teren strefy nadgranicznej winni meldować w miejscowem Starostwie przed jej wprowadzeniem i uzyskiwać na wprowadzenie odpowiednie zezwolenie. Pozatem winni meldować o wszystkich zmianach, w posiadaniu prawem czy też faktycznym ich bydła zachodzących, czy to z powodu kupna lub sprzedaży, czy też z innych powodów.

Przepis niniejszego artykułu stosuje się do wszystkich posiadaczy koni, bydła i nierogacizny, którzy chcą wprowadzić czy też po uzyskaniu pozwolenia wprowadzili je do strefy nadgranicznej.

Art. 8. Przebywanie w strefie granicznej w porze nocnej od godziny 10-tej wieczór do 4-tej rana w miastach poza obrębem mieszkań, we wsiach i innych miejscach poza obrębem siedzib jest zabronione. W drodze wyjątku przebywanie to może być dozwolone osobom zaopatrzonym w specjalne zezwolenie miejscowemu Starostwu lub upoważnionych przez nie organów.

Ograniczenie to nie stosuje się do urzędników państwowych i osób wojskowych, zaopatrzonych w odpowiednie legitymacje służbowe lub wojskowe oraz do osób, znajdujących się na linjach kolejowych (w pociągach a zaopatrzonych w odpowiednie dokumenty podróży).

Art. 9. Winni przekroczenia rozporządzeń wymienionych w art. 6, 7 i 8 podlegają:

w b. zaborze austriackim i rosyjskim w drodze administracyjnej karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 50.000 Mkp., albo obu tym karom łącznie, a w b. zaborze pruskim w drodze sądowej karze więzienia do trzech miesięcy lub grzywny do 50.000 Mkp., albo obu tym karom łącznie.

Przekroczenie art. 7 pociąga za sobą, prócz tego, konfiskatę zatrzymanych koni, bydła i nierogacizny.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Naczelnik Państwa i Przew. Rady Obrony Państwa :
J. PIŁSUDSKI.

Prezydent Ministrów :
W. GRABSKI.

Na zasadzie art. 5 powyższego rozporządzenia ustala się na terenie Województwa Stanisławowskiego pas graniczny od granic Rumunji i Czechosłowacji, obejmujący dwie strefy a mianowicie: strefę graniczną biegnącą w odległości mniej więcej 4 klm. od granicy Państwa i strefą nadgraniczną, biegnącą mniej więcej w odległości 2 klm. od granicy Państwa.

Strefa graniczna od Rumunji rozpoczyna się w powiecie horodeńskim na prawym brzegu Dniestru w punkcie, gdzie schodzą się granice gmin Horodnica i Perediwanie, biegnie północną granicą gminy Horodnica, zachodnimi granicami gmin Probabni,

Serafince, Jasienów polny, Rudolfsdorf, Stecowa, Potoczek-miasto Sniatyn wyłączając — zachodnimi granicami gminy Kułaczyn, północnymi granicami gmin Zawale, Załucze, Kniaże, Drahasymów, Tuczapy, zachodnimi granicami gmin Dzurów, Nowosielica, Rożnów, Kobaki, — miasto Kuty i Kuty stare wyłączając — zachodnimi granicami gmin Rożen wielki po Jasienów górny, Krasnoła, Hryniawa, biegiem Czarnego Czeremoszu łącznie z miejscowością Żabie, biegiem rzeki Ilci i Piły do Tatarowa łącznie z miejscowością Tatarów, biegiem rzeki Zeniec przez grzbiety Jawornika, biegiem rzeki Zielenica, potokiem Chrepetów, Rypno, granicami północnymi miejscowości Huta, Osmołoda, Wyszków, następnie na północ przez Zhary, Seneczów, górą Bajtyna przechodzi na południe gminy Rożanka wyższa północnymi granicami osad Jelenkowate, Wołosianka, przebiega przez górę Bukowec, poczem skracając na południe gminy Ławoczne przechodzi przez góry Uszcza Racenowa, Staneszcza, Płaj, Wolecznina, Wonków-Czerteż, północnymi granicami gminy Klimiec, następnie przechodzi przez góry Bukovenesta, Belenduska, północnymi granicami gminy Husno wyżne, przez góry Prypir i Jedlinia, północnymi granicami gmin Libuchora, Butla, Butelka wyżna, Tureczki wyżne, Bukowiec, Tarnawa wyżna do szczytu Bukowe Berdo położonego na granicy powiatu turczańskiego i liskiego.

Strefa nadgraniczna: rozpoczyna się od Horodnicy zachodnimi granicami gminy Probabin, poczem w kierunku południowo-zachodnim biegnie do mostu na drodze prowadzącej z Serafiniec do Zwiniacz, następnie w kierunku południowym do przecięcia się z linią kolejową Jasienów polny — Zaleszczyki w punkcie na torze o 1 klm. na wschód od stacji Jasienów polny, stąd w kierunku południowym przechodzi przez granicę powiatu śniatyńskiego w punkcie, w którym droga polna położona na wschód od gościńca Jasienów polny-Stecowa przecina granicę powiatu horodeńskiego i śniatyńskiego.

Następnie tą drogą przechodzi w kierunku południowym aż do zejścia się tej drogi z gościńcem w północno-zachodniej części miejscowości Stecowa, stąd w kierunku południowo-zachodnim przebiega w odległości około 1 klm. na wschód od gościńca Stecowa-Potoczek do punktu leżącego w odległości 1 klm. na wschód od cerkwi w Potoczku, stąd biegnie na południe obejmując przysiółek Augustdorf, omijając miasto Sniatyn, następnie biegnie na południe obejmując gminy Kułaczyn i Zawale do punktu skrzyżowania się dróg Sniatyn-Zawale i Zawale-Załucze, poczem od tego punktu zwraca się na zachód obejmując gminy Załucze, Kniaże, Drahasymów, Tuczapy, następnie biegnie w kierunku południowo-zachodnim, obejmując gminę Popielniki do punktu krzyżowania się dróg, Nowosielica-Kobaki i Nowosielica-Rożnów. Od tego punktu biegnie drogą Nowosielica-Kobaki do mostu w Kobakach na potoku Hnilica, stąd biegnie potokiem Hnilica, obejmując gminę Słobódka, omijając miasta Kuty i Kuty stare. Następnie biegnie w kierunku południowo-zachodnim na wschód od góry Gliniany przez wzgórze Łysinka, Czorneszewa do góry Fryncu, stąd łukiem w kierunku południowo-zachodnim do góry Lelków;

od tego punktu w kierunku południowym przez wzgórze Hubczyn Kochan, Hostyna do Dereszkwatej, stąd w linii prostej na południe przez góry Stoubej Kobila wielka przechodzi na górę Kaptarka, zdąża do potoku Hramitny koło Dukonii, następnie przez Czerny dił, Hostowiec, Skoruchowy skręca łukiem między Oglenda a Stentuchin na południe, poczem linią prostą przez górę Prelużny podąża do góry Zadwastaja. Tu zakreśla ostry kąt i biegnie linią prostą na północny zachód przez Rotundul, Balaseni, wykręca między Czarnym groniem i Lordunem a Mokrynowym Kamieniem, między Czywczynem a Czolakin przez spływy potoków Debryn i Rabenec biegnie linią prostą przez Ruski dół, Ragieskę wielką, Jasienów górny, skierowując się między wzgórze Radol a Hala Gropa do góry Smotrzeż. Następnie linią prostą między wzgórzami Munczlem a Dzembronią przez górę Spyci podąża między Pożyzewską a Mariszewską wielką i małą do góry Klewa. Następnie lekkim łukiem na wschód przez górę Kiczera między wzgórze Woronienka a Paradczyn przez góry Pohorek, Pantiwka, Siemczuk, Bukowica zdąża do spływu obu potoków Prutczyk i Hnilica, zaś przez góry Douha, Hnilica-Prełuka i Połamy zakreśla łuk na zachód między wzgórze pod Dowhem, Douszynec, Płoska a Kruhły łuk, przechodząc linią prostą przez spływ potoków Durminiec do góry Taupiszyrka. Skracając w kierunku prostym na północ, dochodzi na linii kolejowej, biegnie tą linią na zachód aż do jej końcowego punktu, poczem łukiem między Negrową a Bojaryn przechodzi przez górę Łopuszna do ujścia potoku Szczawnik do Łomnicy. Biegąc brzegiem Łomnicy skierowuje się na południowy zachód aż do góry Osplaj, a następnie na północ przez Werch Darów między Werchem Korotwyna, a Werchem Tulinycia przechodzi łukiem przez górę Popadia mała i linią prostą przez Szeroki Werch do Hyczowy. Zmieniając się w łuk przebiega przez Czerny herb do drugiego spływu potoku Czarna Roztoka, a przez górę Kalinowce wykręca łukiem przez Weprenek, obejmując gminę Seneczów, stąd podąża przez Tousty Żołob, Hnyłyszczce obejmując osady Chaszczowanie, Oporzec, przez górę Żołob na północną stronę osady Wyżłów, a przez górę Jablinka przebiega północną stronę osady Żupanie i Klimiec, poczem przez góry Marków, Seni Kamień, Pryłucz Wyrch północną granicą gmin Iwaszkowce, Krywka przez górę Berdo, Munkat herb, Strinę skierowuje się na wschód gminy Hnyła, poczem łukiem przez Kiernyczną, Wilchowate butelskie, północną stronę gmin Jaworów, Sianki Beniowa, Bukowiec dochodzi do góry Halicz położonej na granicy powiatu turczańskiego i liskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Stanisławowskiego. Z dniem tym nabywają mocy obowiązującej przepisy zawarte w artykułach 1—4, 6—10 powołanego rozporządzenia Rady Obrony Państwa, oraz wydanej do niego instrukcji z dnia 5. sierpnia 1920 r. Nr. BB. 171/312.

Stanisławów, dnia 4. marca 1924.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.**WYDZIAŁ PREZYDJALNY.**

41.

L. 2260/Ia. 1924. Stanisławów. dnia 28. lutego 1924.

Juan C. C. Spano p. o. Konsula
Generalnego Republiki Argentyny.**Do wszystkich Panów Starostów.**

Podaję do wiadomości Panów Starostów, że wedle zawiadomienia Min. Spraw Wewn. z 18. lutego 1924 Nr. Pr. 1390 Andre Jose Wallacy, Konsul Generalny Republiki Argentyńskiej w Warszawie wyjeżdża do Argentyny na przeciąg około 5 miesięcy i przez ten czas będzie go zastępować p. Juan Carlos G. Guido Spano, kanclerz Konsulatu Generalnego Republiki Argentyńskiej w Warszawie.

Polecam Panu Staroście w razie potrzeby zapewnić wymienionemu czasowemu zastępcy pomoc władz administracyjnych.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

42.

L. 1466. II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 26. lutego 1924.

Przepisy o obywatelstwie.

Do wszystkich Panów Starostów.

W najbliższym dzienniku Ustaw Rzp. P. ukaże się rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7. czerwca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20. stycznia 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 7 poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Z treścią powyższego rozporządzenia zechce Pan Starosta jak i odnośny referent dokładnie się zaznajomić i zarządzić notatkę na marginesie art. 8 rozp. min. z 8. czerwca 1920 Dz. U. Nr. 52 poz. 320, oraz p. 26 instrukcji min. z 8. sierpnia 1920 Nr. A. P. 2778/5.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

43.

L. 1566/II. ex 1924.

Stanisławów dnia 3. marca 1924

Wypisy z ksiąg stanu cywilnego S. S. S. R.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14. lutego 1924 Nr. Pr. 1440 zwracam uwagę Panów Starostów, że praktykowane niejednokrotnie zwracanie się polskich urzędów Państwowych do proboszczów katolickich na obszarze S. S. S. R. o dostarczenie wypisów z ksiąg stanu cywilnego jest bezcelowe. Władze sowieckie bowiem, opierając się na dekrecie o rozdziale kościoła i państwa, zabroniły władzom kościelnym prowadzenie ksiąg metrykalnych,

rzekazując je państwowym urzędom stanu cywilnego (Zaga). Dotyczy to zarówno dokumentów, sporządzonych po wydaniu wspomnianego dekretu jak i noszących wcześniejsze daty.

Wobec powyższego Urzędy administracyjne winny wpływający do nich podania o wypisy z ksiąg stanu cywilnego, znajdujących się na obszarze S. S. S. R. skierowywać wyłącznie do polskich placówek dyplomatyczno-konsularnych w Rosji w sposób przepisany okólnikiem Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 99 ex 1923.

Wobec tego, że władze sowieckie pobierają za dokument 5 rubli złotem należy dołączyć do podania o wypis odnośną kwotę w walucie efektywnej w wysokości zależnej od ilości żądanych dokumentów. Ponieważ zachodzą wypadki, że osoby prywatne same zwracają się do proboszczów katolickich w Rosji w powyższych sprawach należy o powyższem zawiadomić Urzędy parafjalne i metrykalne.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

44.

L. 1855/II ex 1924.

Stanisławów, dnia 10. marca 1924.

Składanie podań i udzielanie informacji w sprawie służby wojskowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych pismem z dnia 6. lutego 1924 L. 4161/Pob. I. zauważyło, że w ostatnich czasach bardzo często zgłaszają się osoby cywilne w tem Ministerstwie po informacje, względnie wnoszą tam podania w sprawach dotyczących służby wojskowej.

Wobec tego, że podobne postępowanie powoduje znaczną korespondencję w tem Ministerstwie, naraża interesowanych na ewentualne straty, oraz konieczną zwłokę w załatwieniu sprawy, przeto wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26. marca 1924 L. A. W. 189/24 polecam Panom Starostom poinformować ludność tamtejszego powiatu, że powołaniami do przyjmowania podań i udzielanie informacji w sprawach dotyczących służby wojskowej są właściwe miejscowe władze poborowe I. Instancji t. j. Powiatowe Komendy Uzupelnień i że zwracanie się bezpośrednio do wyższych instancji wojskowych naraża interesentów na ewentualną utratę praw a w najlepszym razie na zwłokę w załatwieniu sprawy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

45.

L. 1851/II: ex 1924.

Stanisławów, dnia 10. marca 1924.

Podawanie niewłaściwych cen paszy [przez Magistraty i Urzędy gminne.

Okólnik Nr. 63.**Do wszystkich Panów Starostów**

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z przedstawieniem, że częstokroć urzędy gminne podają urzędowi pocztowo-

wym, względnie organom zarządu pocztowego, delegowanym celem zakontraktowania przedsiębiorców do przewozu poczty, mylnie informacje co do miejscowych cen paszy dla koni. Informacje takie wprowadzają organy pocztowe w błąd i narażają nieraz Skarb Państwa na straty, oraz uniemożliwiają utrzymanie regularnych i codziennych połączeń pocztowych, gdyż przedsiębiorcy, opierając się na zaświadczeniach urzędów gminnych stawiają zarządowi pocztowemu tak wygórowane żądanie, że urzędy pocztowe nie są w stanie pokryć wydatków na przewóz poczty.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. lutego 1924 Nr. S. M. 6744/23 polecam zeznać Urzędy gminne powiatu, aby współdziałały w omawianej sprawie z organami zarządu pocztowego i aby udzielanie tym organom informacje były dokładne.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

46.

L. 1896/II ex 1924.

Stanisławów, dnia 16. marca 1924.

Wyjaśnienia niektórych postanowień ustawy o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów. (Dz. U. R. P. P. Nr. 6 ex 1921 poz. 31).

Do wszystkich Panów Starostów

Na podstawie reskryptów Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 15. listopada 1921 r. L. XI. 2869 i z dnia 10. maja 1922 r. L. XI 1098 udziela się następujących wyjaśnień co do niektórych postanowień ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 6 ex 1921 r. poz. 31 o dostarczeniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów.

1. Z zestawienia art. 2. 3 i 6 z art. 9 powołanej

ustawy wynika, że zarządzenia co do oznaczenia gmin które mają dostarczyć środki przewozowe, dalej co do ilości środków przewozowych, które mają dostarczyć pojedyncze gminy, należą do kompetencji Starosty.

W obwieszczeniu Starostwa przepisaniem w art. 6 należy zatem, podać ilość środków przewozowych przez poszczególne gminy dostarczyć się mających.

Rozdział szczegółowy oznaczonej w obwieszczeniu Starostwa ilości środków przewozowych na poszczególnych posiadaczy tych środków w gminie należy po myśli art. 7 ust. 2 do władz gminnych.

Z powyższego wynika, że pierwszy ustęp art. 9 powinien brzmieć: wysokość wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe oznacza Wydział powiatowy, względnie Magistrat, na co wskazują następne ustępy tego artykułu, podające zasady ustalenia wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe. Wynagrodzenie to wypłacają stosownie do art. 9 powołanej ustawy organa administracji drogowej za pośrednictwem urzędów gminnych, względnie miejskich. Pośrednictwo Urzędu gminnego lub miejskiego należy rozumieć w ten sposób, że Urząd gminny będzie na żądanie zarządu drogowego zawiadamiał strony interesowane o miejscu i czasie wypłaty, której dokona Delegat Zarządu drogowego w obecności organu Urzędu gminnego, co winno być na liście płacy uwidocznione. Przepisana forma list płac i przyjęty porządek wypłat nie ulegnie przez to zmianie i jak inne listy stanowić będzie dokument płacy.

2. Zwrot opłat za furmanki najęte na koszt winnych niedostarczenia furmanki zarządzać ma polityczna władza administracyjna I. instancji na żądanie właściwego Zarządu drogowego sposobem ustanowionym dla ściągania podatków państwowych, stosownie do postanowienia art. 10 ustęp 2 powołanej ustawy z 10. grudnia 1920 r.

O tem zawiadamia się Panów Starostów i poleca się o przytoczonych postanowieniach poinformować też odpowiednio wydziały powiatowe.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

47

WYKAZ

Powiat Rohatyn.

popisowych, którzy nie uczynili zadość obowiązkowi stawiennictwa wojskowego a których obecny pobyt nie jest znany.

L. p.	Imię i Nazwisko	Rok urodz.	Imiona rodziców	Miejsce urodzenia	
				gmina	powiat
1	Tadeusz Pępkowski	1901/1019	Polikarp — Magdalena	Bukaczowce	Rohatyn
2	Mendel Mark	1901/1016	Lea Mark	"	"
3	Mendel Herbst	1901/1013	Lea — Hudzi	"	"
4	Józef Burak	1900/1408		Sarnki górne	"
5	Iwan Wasylyszyn	1900/1413		" "	"
6	Wasył Gnyp	1900/1461		Wasiuczyn	"
7	Natan Shlachter f. Messing	1901/1389	Heni — Moses	Rohatyn	"
8	Józef Glasthal	1901/1036	Jenty Glasthal	Bursztyn	"

Województwo Stanisławowskie.

L. 1175/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 17. marca 1924.

Śledzenie popisowych roczników
1900—1901.**Wszystkim Panom Starostom**

udzielam do wiadomości z poleceniem zarządzenia śledzenia za wykazanymi zbiegami popisowymi.

W razie wysledzenia należy ich odstawić do P. K. U. w Brzeżanach, celem poddania się oględzinom wojskowo-lekarskim i zawiadomić Starostwo w Rokatynie

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

48.

L. 390/III. ex 1924.

Stanisławów, dnia 29. lutego 1924.

Stosowanie art. 31 ustawy z 11.
sierpnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr.

94 poz. 747.

Okólnik Nr. 56.**Do wszystkich Panów Starostów.**

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22. lutego 1924 Nr S. M. 747/24 polecam Panu Staroście podać do wiadomości wszystkich związków komunalnych w okręgu tamt. Starostwa następujące wyjaśnienie tego Ministerstwa w przedmiocie stosowania art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 94 poz. 747.

Pobór specjalnych dopłat, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 należy oprzeć na następujących zasadach:

W preliminarzu budżetowym na stronie rozchodowej winny być uwidocznione koszta założenia i utrzymania każdego z osobna urządzenia i zakładu dobra publicznego (wodociąg, kanały, elektrownia, gazownia, tramwaj, mosty i t. p. z wyjątkiem jednak dróg, ulic, na utrzymanie których mogą być pobierane opłaty według art. 23 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1920 Dz. U. Nr. 6 poz. 32).

Reprezentacja miejska winna w swej uchwale ustalić w jakim stopniu pomienione wydatki mają być pokryte z dopłat specjalnych i w jakim stopniu z innych źródeł, a w szczególności z opłat zwyczajnych. Zaznacza się, że specjalne dopłaty mogą być pobierane tylko od tych właścicieli nieruchomości i przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, którym te zakłady przynoszą szczególne korzyści gospodarcze lub udogodnienia (a więc którzy są adjacentami) nie zaś wszystkich właścicieli nieruchomości.

Rozkład sum, które mają być pokryte w postaci specjalnych dopłat winien być poruczony komisji składającej się zarówno z osób powołanych przez Radę Miejską (względnie radnych) jak i osób z grona płatników powołanych przez Magistrat, który również wyznacza przewodniczącego tej komisji.

Komisja wymiarowa bezwarunkowo winna przestrzegać zasady: „aby wysokość specjalnej dopłaty

była stopniowana w stosunku do wartości osiągniętych korzyści gospodarczych, względnie udogodnień“, a zatem winna ustalić, kto i w jakiej mierze osiąga szczególne korzyści i udogodnienia z tego urządzenia lub zakładu i jaka kwota dopłaty odpowiada tymże spółczynnikiem, czyli że dopłaty winny być ściśle indywidualizowane.

Wreszcie co się tyczy postanowienia zawartego w ustępie drugim powołanego art. 31 to do czasu aż rozporządzenie wykonawcze określi sposób zawiadomienia płatników o uchwale w sprawie pobierania specjalnych dopłat i oznaczy termin do wniesienia odwołania Rada Miejska może uchwalić, że:

„O uchwale zawiadamia się płatników w ten sposób, że uchwałę wraz z projektem, kosztorysem i planem pokrycia kosztów wyklada się do wglądu w biurze Magistratu na jeden miesiąc. O dniu wyłożenia i określić wglądu należy ogłosić publicznie w sposób w miejscu przyjęty z tem zaznaczeniem, że termin do wnoszenia odwołań kończy się z upływem okresu pozostawionego do wglądu w uchwale.

Uchwały Rad Miejskich w sprawie poboru specjalnych dopłat nie wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

49.

L. 1815/IV. ex 1924.

Stanisławów, dnia 13. marca 1924.

Ściąganie przedwojennych
wierzycelności skarbowych.**Do Panów Naczelników Wydziałów Województwa
i Panów Starostów.**

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 21. stycznia b. r. L. DK/185 wyjaśniło, że zarząd pożyczkami hipotecznymi przepisami na Skarb Państwa Polskiego, należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu. Sprawa likwidacji długów przedwojennych dotychczas nie została uregulowaną definitywnie odnośnie zaś projekty opracowuje Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prokuratorją Generalną Rzeczypospolitej Polskiej i Ministerstwem Sprawiedliwości.

Ściąganie powyższych należności do chwili wydania specjalnych przepisów waloryzacyjnych nie jest wskazane.

Jednakże w poszczególnych wypadkach Ministerstwo Skarbu przyjmuje spłatę pożyczek przedwojennych według przerachowania ustalonego każdorazowo w porozumieniu z Prokuratorją Generalną.

Jednocześnie nadmieniam się, że w swoim czasie Ministerstwo Skarbu wydało okólnik do wszystkich Kas skarbowych, by przyjmowały spłaty przedwojennych wierzycelności skarbowych jedynie na podstawie każdorazowego upoważnienia Departamentu Kredytowego Ministerstwa Skarbu.

O tem Panów zawiadamiam na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. lutego 1924 L. O. B. R. 1008, zaznaczając, że wobec powyższego zarządziło Ministerstwo by wszystkie sprawy, dotyczące spłat i wykreślenia przedwojennych

wierzytelności skarbowych, jak również wszystkich kwot, udzielanych przez władze zaborcze i okupacyjne, były skierowywane do Departamentu Kredytowego Ministerstwa Skarbu, do czego też należy się ściśle zastosować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

L. 1762. IV. ex 1924. 50.

Stanisławów, dnia 13. marca 1924.

Dodatek ekonomiczny na dzieci, kształcące się w szkołach wojskowych.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Pana Kierownika Kancelarii Głównej Województwa i Panów Starostów.

Wskutek podniesionych przez niektóre władze wątpliwości, czy osobom wojskowym i funkcjonariuszom państwowym, których synowie kształcą się w szkołach wojskowych (korpus kadetów szkoła marynarki wojennej w Toruniu) i otrzymują tam (na koszt Skarbu Państwa całkowite utrzymanie t. j. wyżywienie i umundurowanie — wypłacać na te dzieci dodatek ekonomiczny, unormowany w art. 4. ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. Dz. Ust. Nr. 116 poz. 924), Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów wyjaśniło, okólnikiem z dnia 13/II 1924. L. 4636 (DB)1, że zasadniczo w tych wypadkach dodatku powyższego nie należy wypłacać, ponieważ dzieci te nie mogą być uważane, jako pozostające na utrzymaniu funkcjonariusza jak tego wymaga art. 4. ustęp pierwszy i przedostatni powołanej ustawy.

W wypadkach jednak, w których osoba wojskowa, wzgl. funkcjonariusz państwowy, wykaże, że dzieci te z uzasadnionych powodów (n. p. urlopy na czas wakacyj szkolnych, na czas choroby, dla poratowania zdrowia) pozostają rzeczywiście przez pewien czas na ich utrzymaniu, na leży asygnować na ten czas omawiany dodatek ekonomiczny przy zastosowaniu art. 11-go cytowanej ustawy.

Podając powyższe Panom do wiadomości na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 27. lutego 1924. L. O. B. R. 1023. polecam wezwać wszystkich podległych urzędników i funkcjonariuszy niższych do zeznania, czy nie posiadają dzieci-uczniów szkół wojskowych i w wypadku twierdzącym bezwzględnie donieść Województwu z podaniem dat, od których dzieci te w szkołach wojskowych pozostają.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ WYZNANIOWY.

L. 470/V. ex 1924. 51.

Stanisławów, dnia 29. lutego 1924.

Zezwolenia na wyrąb lasów erekcjonalnych.

Okólnik Nr. 58.

Do wszystkich Starostw.

Zauważyłem, że Starostwa wydają na podstawie §: 4 ustawy lasowej zezwolenia na wyrąb lasów erek-

cyjonalnych, względnie lasów należących do dóbr stołowych Konsystorza.

Ponieważ nadzór nad majątkami zakładowymi, kościelnymi i beneficjalnymi, względnie zarząd należy po myśli postanowień §: 38 ustawy z 7. maja 1874 dz. u. p. austr. Nr. 50 i rozporządzeń ministerjalnych z 20. czerwca 1860 dz. u. p. Nr. 62 i z 13. lipca 1860 dz. u. p. Nr. 175 do państwowej administracji wyznaniowej, którą było Namiestnictwo, a obecnie jest Województwo, gdy nadto takie wycięcie lasu powoduje niejednokrotnie w rezultacie znaczne uszczuplenie zakładowego majątku, polecam Panom Starostom, aby w przyszłości nie zezwalały na wyrąb takich lasów, chociażby chodziło tylko o należy proboszczowi etat rębny, lecz o ile nie chodzi o etat drewny przewidziany w planie lasowym zatwierdzonym przez państwową administrację wyznaniową (t. j. obecnie Województwo) odmawiały pozwolenia wyrębu a akta sprawy przedkładały Województwu do decyzji z należycie uzasadnionym wnioskiem opartym na zdaniu fachowem Okręgowej Inspekcji lasów

Do ewentualnych prośb o zezwolenie na wyrąb lasu musi być w każdym wypadku dołączony plan gospodarki lasowej.

Za Wojewodę: KARASIŃSKI.

L. 1347. V. ex 1924. 52.

Stanisławów, dnia 20. marca 1924.

Zabezpieczenie zwrotów do funduszu religijnego po zmarłych beneficjatach.

Okólnik Nr. 71.

Do wszystkich Panów Starostów.

W myśl § 107. pat. ces. z 9. sierpnia 1854 dz. p. p. Nr. 208. w sprawach spadkowych po zmarłych posiadaczach beneficjów duchownych, winien być w toku pertraktacji spadkowej, majątek beneficjalny oddzielony przez Sąd spadkowy od majątku prywatnego spadkodawcy. przyczem musi być ustalona kwota, jaką beneficjum ma od masy spadkowej do żądania, względnie jest tej masie dłużne.

Ustalenia tego dokonywa władza polityczna.

Ponieważ przed ustaleniem tych zwrotów, względnie należytości, pertraktacje spadkowe po zmarłych beneficjatach nie mogą być ukończone i dekret spadkowy wydany, a spadek przyznany spadkobiercom, a z drugiej strony gdy ustalenie tych zwrotów wzgl. należytości wymaga po większej części więcej czasu, polecam Panu staroście, aby celem zabezpieczenia możliwych zwrotów do funduszu religijnego na pozostałym majątku spadkowym uwzględniając wskazówki okólnika b. Namiestnictwa z 18 lutego 1898 L. 7623., wystosował jak najspieszniej do właściwego Sądu spadkowego pisma w których, należy żądać zabezpieczenia na rzecz funduszu religijnego ewentualnych zwrotów na pozostałym majątku spadkowym a następnie sprawę ustalenia tych zwrotów traktował z możliwym pospiechem.

Zwłoka bowiem w wydaniu orzeczenia o należytościach i zwrotach wstrzymuje ukończenie pertrakta-

cji spadkowej co jest zarówno ze szkodą dla Skarbu Państwa (dewaluacja, utrudnienie ściągnięcia zwrotów z powodu upływu czasu i zmiany stosunków majątkowych) jak i dla spadkobierców.

Zarazem zwracam uwagę Pana Starosty, że obecnie należności Skarbu Państwa względnie należności za które Skarb Państwa subsydyjnie odpowiada podlegają waloryzacji, a podatki nadto oprocentowaniu tytułem zwłoki. Polecam zatem Panu Staroście, aby te okoliczności uwzględnił w każdym takim orzeczeniu a dla uproszczenia obliczeń wymieniał odnośne kwoty w złotych polskich obliczeniowych z uwzględnieniem procentów zwłoki aż po dzień rzeczywistej spłaty.

W końcu zauważam, że w tem ustaleniu zwrotów Prokuratorja Generalna nie interwenjuje i wogóle nie ma na tok tej akcji żadnego wpływu — ewentualna jej ingerencja rozpoczyna się dopiero od chwili, gdy po prawomocnem ustaleniu kwoty zwrotów zajdzie potrzeba ściągania tej pretensji z masy spadkowej i w tym celu przesłany zostanie Prokuratorji Generalnej przez właściwe Starostwo duplikat dotyczącego prawomocnego orzeczenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

53.

L. 1640/VII. ex 1924.

Stanisławów, dnia 7. marca 1924.

Ceny drzewa dla wymiaru daniny lasowej.

Sprostowanie.

W Dzienniku Urzędowym Nr. 2 z dnia 1. lutego 1924 p. 16. zaszła pomyłka w oznaczeniu ceny drzewa dla wymiaru daniny lasowej. W szczególności cena za 1 m³ jodły i świerka w klasie 1. grupy III niej wynosi 2,800.000 Mkp, a nie 2,500.000 Mkp,

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

54.

L. 1641/VII. ex 1924.

Stanisławów, dnia 7. marca 1924.

Ceny drzewa opałowego na marzec 1924 r.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie §§ 1 i 15 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13. kwietnia 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 54 poz. 379 ustanawiam na miesiąc marzec 1924 r. następujące ceny za 1 mp. drzewa opałowego na pniu wydawanego z lasów państwowych lub zajętego w lasach prywatnych w okręgu Województwa Stanisławowskiego.

	I.	II.	III.
	kl. wart.	kl. wart.	kl. wart.
1. Buk, dąb, grab, jawor	3·1 złp.	2·4 złp.	2·0 złp.
2. Brzoza i olcha czarna	2·7 „	2·0 „	1·8 „
3. Osika, świerk, jodła i lipa	1·8 „	1·6 „	1·6 „
4. Za kupę gałęzi t. j. 3 m długości, 1 m szerokości i 1 m wys. ustanawia się 75% powyższych cen stosownie do jakości drzewa a za 1 kupę chrustu 50%.			

Do 1 klasy wartościowej zaliczono powiaty: Horodenkę i Sniatyn.

Do 2 klasy wartościowej zaliczono: Kołomyję, Rohatyn, Stanisławów, Stryj, Tlumacz, Żydaczów.

Do 3 klasy wartościowej zaliczono: Bohodczany, Dolinę, Kałusz, Kosów, Nadwórne, Peczeniżym, Skole i Turkę.

Ceny powyższe oznaczono w złotych polskich wskutek zarządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 1. lutego 1924 r. Nr 507 od wydanego w związku z prowadzeniem stałej jednostki obliczeniowej we wszystkich dziedzinach skarbowości.

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzp. z 20. stycznia 1924 r. Nr. 7. Dz. U. Rz. P. poz. 64 ma być złoty Polski obliczony i płatny w markach polskich według kursu franka złotego ustalonego i ogłaszanego w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu na zasadzie art. 3. ustawy z dnia 6. grudnia 1923 Nr. 127 Dz. U. Rz. P. poz 1044 i rozp. Ministra Skarbu z dnia 15. grudnia 1923 r. Monitor Polski Nr. 292/23.

Ustalone tem obwieszczeniem ceny drzewa opałowego stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego z lasów państwowych lub prywatnych położonych w odległości najwyżej 5 km. od stacji kolejowej przy zajęciu drzewa w lasach położonych od 5—10 km. stosować należy te ceny z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 km. z 25% zniżką, przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam zatem Panu Staroście, by treść powyższego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw ustanowionym cenom przysługuje stronom prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wniesione ewentualnie odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drzewa opałowego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

55.

L. 1557/VII. ex 1924.

Stanisławów, dnia 8. marca 1924.

Opłaty administracyjne za księżeczkę rybackie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747, Tymczasowy Wydział Samorządowy uchwałą z dnia 22. lutego 1924 L. W. 5794/III. postanowił pobierać z dniem 1. marca 1924 opłatę administracyjną w kwocie 10 złp. płatnych w markach polskich po oficjalnym kursie franka waloryzacyjnego obliczeniowego w dniu zapłaty za czynności z powodu wystawienia „Księżeczki rybackiej“ przewidziane w § 66 ustawy krajowej z dnia 31. października 1887 Dz. U. Kr. Nr. 37 ex 1890.

W opłacie tej mieszczą się także wszelkie należności z powodu wystawienia powyższej księżeczki przewidziane wyżej powołaną ustawą krajową, oprócz kosztów druku księżeczki rybackiej, wynoszących dotychczas kwotę 300.000 Mk. od księżeczki, którą winna uiścić strona interesowana niezależnie od powyższej opłaty administracyjnej.

O czym Panów Starostów wskutek pisma Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie z dnia 22. lutego 1924 L. W. 5794/III. niniejszem zawiadamiam z poleceniem ścisłego zastosowania się na przyszłość.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

56

L. 1843/VIIa ex 1924.

Stanisławów, dnia 18. marca 1924.

W sprawie opłat za druki
łowieckie.

Okólnik Nr. 59.

Do wszystkich Panów Starostów.

Obowiązująca dotychczas na obszarze Małopolski ustawa łowiecka z dnia 13. lipca 1909. Dz. u. kr. Nr 2. ex 1910 ustanawia w § 83. opłatę za roczną kartę łowiecką w kwocie 10 k. w. a. za trzykrotną 30 K. w. a — Opłaty te pobierane przez Starostwa przy wydaniu karty łowieckiej wpływają do funduszu krajowego, który ponosi kosztą sporządzenia kart i druków łowieckich i inne połączone z tem wydatki administracyjne, jak rozsyłka druków, ewidencja rachunkowa i t. p. (rozp. b. Namiestnictwa w Galicji z dnia 8. stycznia 1910, Dz. u. kr. Nr. 6).

Ponieważ opłata ta odpowiadająca od dłuższego czasu niewymiernej wartości 7 Mk. (wzgl. 21. Mk.) naraza fundusz krajowy na straty a starania Wydziału Samorządowego o zmianę odnośnych postanowień ustawy łowieckiej w drodze ustawodawczej nie odniosły dotychczas skutku, postanowił Wydział Samorządowy na zasadzie art. 27. ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych pobierać opłatę administracyjną za wydanie karty łowieckiej wysokości 10 (dziesięć) złp. względnie 30 złp. za kartę 3 letnią płatnych w markach, po kursie franka waloryzacyjnego. W tej opłacie będzie się już mieścić dotychczasowa ustawowa taksa za kartę łowiecką, nie naruszając jednakowoż rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 21. stycznia 1924 Dz. U. R. P. Nr. 8 w przedmiocie opłat stemplowych od kart łowieckich.

Wskutek zatem pisma Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 18. lutego 1924 L. W. 3614/III. polecam Panu Staroście przy wydawaniu kart łowieckich pobierać na przyszłość ustanowioną powyżej przez T. W. S. opłatę administracyjną i składać ją jak dotychczas do Kas Skarbowych na rachunek funduszu krajowego.

Powyższe zarządzenie obowiązuje od dnia 6. marca 1924.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

57.

L. 1899/VII b ex 1924.

W sprawie rozmieszczenia ogierów państw. na sezon
kopolacyjny 1924 r.

Stanisławów, dnia 21. marca 1924.

Okólnik Nr. 57.

Do wszystkich Starostw.

Podaję do wiadomości, że rozmieszczenie ogierów państwowych na okres kopolacyjny 1924 zostało przeprowadzone na terenie Województwa w następujący sposób:

Powiat	Miejscowość	Imię i nazwisko utrzymującego	Stacja kopolacyjna	Dzierżawa	Nr. księgi główniej	Nazwa ogiera	Kategoria	Rasa
Bohorodczany		Zarząd dóbr	—	1	127	Góral	II	hucul
Horodenka	Niezwiska	Urząd gminny	1	—	497	Soria	II	pełnej krwi anglik
					684	Organista	II	wsch.-pruska
	Horodenka	Związek hodowców konia	1	—	281	Midas	III	pół krwi anglik
					564	Harsas	II	" " "
					691	Elfenkönig	III	wsch.-pruska
		Targowica polna	Wiktor Abrahamowicz	—	1	522	Marzoug	III
Kałusz	Medynia	Tadeusz Menzel	1	—	749	Totila	II	pełnej krwi anglik
					360	Favory Slov.	I	lipicański
Kołomyja	Kułaczkowce	Miecz. Agopsowicz	—	1	228	Koheilan	II	pół krwi arab

Powiat	Miejscowość	Imię i nazwisko utrzymującego	Stacja kopolacyjna	Dzierżawa	Nr. księgi głównej	Nazwa ogiera	Kategoria	Rasa
Kołomyja	Podhajczyki	Erwin Bohosiewicz	1	—	28	Ricordo	III	czysty arab
					170	Favory Slov.	II	lipicański
					161	Hroby	II	hucuł
Kosów	Wierzbowce	Urząd gminny	1	—	410	Góral	II	"
					472	Góral	II	"
Rohatyn	Czahrów	Józef Cieński	1	—	691	Tarczyn	I	pełnej krwi anglik
					396	Buffalo	I	pół krwi anglik
					167	Góral	II	hucuł
	Hrebenów	Kazimierz Rostworowski	1	—	X	Schalk	III	pełn. krwi ang. ogier czołowy
					740	Peteny	II	"
					753	Velox	I	"
	Rohatyn	Zarząd dóbr Ludwika Czartoryskiej	1	—	560	Siglary-Sava	III	lipicański
125					Góral	III	hucuł	
Sniatyn	Kniaże	Józef Jaruzelski	—	1	605	Schagya	III	pół krwi arab
	Popielniki	Jakób Agopsowicz	—	1	426	Dedit	III	pół krwi anglik
Stanisławów	Jezupol	Władysł. Dzieduszycki	—	1	459	Elixir	I	"
Tłumacz	Pałahicze	Oktaw Stan. Doscht	—	1	523	Favory Slov.	II	lipicański
Żydaczów	Bereznica król.	Zarząd dóbr	—	1	620	Hussein	III	czysty arab
	Czernica	Witołd Stefanus	—	1	496	Schagya	III	pół krwi arab
	Izydorówka	Dr. Konst. Dzieduszycki	—	1	745	Umid	II	pełnej krwi anglik
	Żurawno	Kazimierz Czartoryski	1	—	476	Amarys	II	czysty arab
					1	Schagya	II	pół krwi arab
					490	Góral	II	hucuł

Taksy za stanowanie ogierami państwowymi na stacjach kopolacyjnych w okręgu Województwa Stanisławowskiego niższe o 20% wynoszą:

Dla ogierów **czołowych** III. katog. — 21,000.000 Mk.
dla ogierów I. kateg. 11,200.000 Mk.

" " II. " 8,800.000 Mk.

" " III. " 5,600.000 Mk.

dla ogierów rasy huculskiej taksa o 50% niższą.

Dzierżawcom ogierów państw. wolno pobierać takse o 50% wyższe od taks obowiązujących na stacjach kopolacyjnych.

Ceny te ważne są do odwołania i w razie dewaluacji marki polskiej ulegną odpowiedniej podwyżce.

Z powodu stwierdzenia, w ostatnich czasach w kilku miejscowościach zarazy stadniczej, polecam p.

Starostom aby w wypadku pojawienia się zarazy donosili bezzwłocznie Zarządowi Stada w Sądowej Wieszni, z wnioskiem czy punkt kopolacyjny należy zwinąć, dla uchronienia przed zarażeniem ogierów państwowych, czy też można stanowkę klaczy prowadzić przy zachowaniu środków ostrożności, które ewentualnie zarządzi powiatowy lekarz weterynaryjny.

Nadto polecam, by powiatowi lekarze weterynaryjni oglądali przy okazji wyjazdów służbowych, **przynajmniej jeden raz w miesiącu** ogierzy państwowe na stacjach kopolacyjnych, stwierdzali stan ich zdrowia, wszegółności zaś, by na wezwanie dozorczy stacji udzielali ogierom pomocy lekarskiej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

58.

L. 1978. VII. a. ex 1924.

Stanisławów, dnia 21. marca 1924.

Wymiar kary w złotych polskich.

Okólnik Nr. 73.**Do Wszystkich Panów Starostów.**

Powołując się na rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. stycznia 1924. Dz. U. Rz. P. Nr. 9. ex 1924. poz. 89. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczenia niektórych z tych kwot, polecam Panom Starostom, aby na podstawie § 10 powołanego wyżej rozporządzenia, karali za przekroczenia przepisów rybackich grzywną w kwocie od 10 do 100 złotych pol. zaś w najwyższym wymiarze w kwocie 200 złotych pol. Do powyższego zarządzenia należy w przyszłości jak najściślej się zastosować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.**RUCH SŁUŻBOWY.**

Pan Wojewoda zamianował Dra Wiktora Armataysa prow. lekarza powiat. w VIII. st. służbowym w Turce stałym lekarzem powiat. w VIII. stopniu służbowym;

przeniósł prow. lekarza pow. Dra Stanisława Strzelichowskiego z Bohorodczan do Kalusza i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie;

przeniósł prakt. konc. Wojew. Stanisława Janiszewskiego z Kołomyji do Bohorodczan i przeznaczył do służby w Starostwie w Bohorodczanach;

zwolnił ze służby oficjanta kancel. Zenona Zielinskiego wskutek wniesionej przez niego rezygnacji.

Wskutek redukcji personalu urzędniczego zwolnił P. Wojewoda ze służby referenta rolnego przy Wojew. Kazimierza Piórkowskiego.

IV.**KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.**

Pan Wojewoda zaprezentował na opróżnione probostwo gr. kat. regiae collationis w Rybnie, kr. Wasyla Hryhorczuka administratora w Roźnowie, oraz księdza Grzegorza Hnatowa administratora w Roztokach na opróżnione gr. kat. probostwo regiae collationis w Roztokach.

LW. 2722

VI.

Lwów, dnia 12. lutego 1924.

OBWIESZCZENIE.

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 9. lutego 1924 LW. 2722/24 o podwyższeniu ryczałtów szupasowych.

Ustanowione w obwieszczeniu z dnia 5. października 1923 LW. 27924 ryczałty szupasowe podwyższa Tymczasowy Wydział Samorządowy jak następuje:

I. Koszta reżyjne.

Za opalenie, oświetlenie, za pilnowanie szupaśników i wogóle za załatwianie spraw szupasowych zwracać będzie fundusz krajowy za każdego szupaśnika bez względu na czas jego pobytu na stacji szupasowej po 2000 Marek polskich zaś za osobę wysłaną za paszportem przymusowym po 1000 Marek polskich.

II. Transport szupasowanych pod strażą podwodami.

Za transport wozem przypada należytość po 20.000 Marek polskich od konia i kilometra, czyli 200.000 Marek polskich od konia i miriametra Należytość jednak nie może być zarachowaną od miejsczych przestrzeni jak od każdego już ukończonego jednego kilometra. Za powrót podwoły do domu nie przypada żadna należytość

III. Należytość straży konwojującej.

Za nadzór i eksportowanie szupaśników przypada dla każdego konwojującego strażnika gminnego a to bez różnicy czy pieszo lub wozem należytość po 15.000 mk. Marek polskich od jednego kilometra konwojowania. Wynagrodzenie strażnika gminnego za konwój szupaśników kolejami żelaznymi i powrót do domu bez różnicy czy w dzień czy w nocy ma przypadać za czas aż od 16. godzin w kwocie 1.000.000 Marek polskich nad 16. godzin do 24. godzin w kwocie 1.200.000 Marek polskich, następnie w drugiej dobie za czas aż do 16. godzin dalsza należytość w kwocie 800.000 Mk. czyli za 1½ doby 1.800.000 Marek polskich, za dwie doby 2.400.000 i t. d.

IV. Wyżywienie dzienne szupasowanych.

Za wyżywienie dzienne szupaśników przypadać będzie każdej stacji szupasowej należytość 250.000 Marek polskich dziennie od każdego szupaśnika.

Podwyższenia powyższe wchodzi w życie począwszy od dnia 1. lutego 1924.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Starostwo Kołomyja.

L. 8979/24.

Kołomyja, 19. marca 1924.

Jan i Teodor Hryhorczukowie młyn wodny w Oskrzesińcach.

OBWIESZCZENIE

Jan i Teodor Hryhorczukowie z Oskrzesiniec wnieśli prośbę o wydanie im konsensu prawno-wodnego na budowę młyna wodnego oraz jego urządzeń wodnych w Oskrzesińcach nad młynówką wyprowadzoną z lewego brzegu Prutu na parc. grunt 1.III/1 III/2 i III/3.

Starostwo w Kołomyji w imieniu i na podstawie upoważnienia Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie udzielonego Starostwu reskryptem z 21. lutego 1924 L. 1459/II. podaje niniejszem stosownie do postanowień art. 195 i 196 ust. wodnej do publicznej wiadomości, że celem zbadania dopuszczalności projektowanego zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względów na postanowienia ustawy wodnej i przemysłowej, przeprowadzonym zostanie przez Starostwo komisyjne dochodzenie w sprawie powyższej

na miejscu na dniu 16. kwietnia 1924. o godzinie 9¹/₂ rano.

Komisja w powyższym terminie zbierze się na miejscu gdzie jest projektowana budowa młynu.

Plany i opisy techniczne zakładu wodnego są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Kołomyi biuro 20 z tem, że ewentualne zarzuty przeciw projektowanemu zakładowi można wносить przed terminem komisji do Starostwa w Kołomyi na piśmie lub ustnie względnie przy dochodzeniu na miejscu, a to pod rygorem skutków z art. 196 ust. 2. ustawy wodnej.

Starosta: Dr. PAWLIKOWSKI.

Zaproszenie na Walne Zgromadzenie.

Rada Nadzorcza Zakładów Ceramicznych S. A. w Stanisławowie zwołuje na dzień 8. kwietnia b. r., o godzinie 12.1 w południe, w lokalu Sp. Akc. „Pezet“ Stanisławów, pl. Gostawskiego 17. I. ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE, z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcji i Rady Nadzorczej wraz z przedłożeniem bilansu za pierwszy rok sprawozdawczy od 3. lutego 1923 do 31. grudnia 1923.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej wraz z wnioskiem na udzielenie absolutorjum Dyrekcji i Radzie Nadzorczej.
3. Wniosek na rozdział czystego zysku.
4. Ustalenie honorarjum dla członków Komisji rewizyjnej.
5. Wybor ¹/₃ części członków Rady Nadzorczej w miejsce wylosowanych i wybór Komisji rewizyjnej.
6. Zmiana § 2 statutu (zmiana siedziby Spółki).
7. Wnioski członków.

Stanisławów, dnia 13. marca 1924.

Prezes:

Dr. Otto Nadolski mp.

§ 31. Posiadanie 10 akcji daje prawo do jednego głosu na Zgromadzeniu, wszakże jeden akcjonariusz na mocy posiadanych akcji nie może rozporządzać większą ilością głosów ponad tę do jakiej daje prawo posiadania ¹/₁₀ części kapitału reprezentowanego na Walnym Zgromadzeniu. Tylko pełna liczba akcji 10 będzie uwzględniona. Każdy akcjonariusz władny jest uczestniczyć na Zgromadzeniu osobiście lub też przez pełnomocnika. Pełnomocnictwo winno być pisemne. Pełnomocnikiem może być osoba nie będąca akcjonariuszem. Jedna osoba nie może mieć więcej jak dwa pełnomocnictwa.

§ 34. Walne Zgromadzenie zwołuje się drogą jednorazowego ogłoszenia, wymieniającego miejsce, czas i dokładny porządek dzienny. Ogłoszenie winno być zamieszczone conajmniej na 14 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

§ 32. Celem korzystania z prawa głosu, należy złożyć swe akcje najpóźniej na 8 dni przed terminem Zgromadzenia w kasie Spółki.

III. ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE Akcjonariuszów S. A. „Zakłady dla Przemysłu Drzawnego S. A. w Stanisławowie“ odbędzie się w wtorek, dnia 15. kwietnia 1924 r. o godzinie 16 w lokalu Polskiego Banku Handlowego, Oddział w Stanisławowie przy ul. Sobieskiego l. 30 z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie i zweryfikowanie protokołu z II. Walnego Zgromadzenia;
2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za rok 1923 wraz z przedłożeniem bilansu oraz Rku strat i zysków;
3. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej oraz wniosek na zatwierdzenie bilansu i udzielenie absolutorjum;
4. Wniosek Rady Nadzorczej na rozdział czystego zysku;
5. Oznaczenie wysokości znaczków obecności dla Członków Rady Nadzorczej i wynagrodzenia dla Komisji Rewizyjnej;
6. Wybór czterech Członków Rady Nadzorczej na okres trzyletni i wybór trzech Członków Komisji Rewizyjnej i jednego zastępcy na okres jednoroczny;
7. Wnioski.

Stanisławów, dnia 24. marca 1924.

Wacław Chowaniec m. p.
Prezes Rady Nadzorczej.

§ 31. Posiadanie 25. akcji daje prawo do jednego głosu na Zgromadzeniu. Tylko pełna liczba 25. akcji będzie uwzględniona. Każdy akcjonariusz władny jest uczestniczyć na Zgromadzeniu osobiście lub też przez pełnomocnika.

Pełnomocnictwo winno być pisemne.

Pełnomocnikiem może być osoba, nie będąca akcjonariuszem.

§ 32. Celem korzystania z prawa głosu, należy złożyć swoje akcje najpóźniej na 8 dni przed terminem Zgromadzenia w kasie Polskiego Banku Handlowego, oddział w Stanisławowie.

Dołączenie do akcji arkuszy kuponowych nie jest przepisane.

Akcjonariusze, którzy wykazali w sposób powyższy służące im prawo głosu, otrzymują imienne karty legitymacyjne, z podaniem ilości służących im głosów.

Z legitymacji może korzystać nie tylko akcjonariusz, na którego imię została ona wydana, lecz zarówno i pełnomocnik, posiadający pełnomocnictwo pisemne. Każdy akcjonariusz mający prawo głosu, władny jest przeglądać spis akcjonariuszów, którzy wykazali prawo głosu.

Spis ten winien być wywieszony w sali, w której odbywa się Zgromadzenie, wykaz złożonych akcji, oraz akcjonariuszów winien być złożony do protokołu Walnego Zgromadzenia.

Unieważnia się zgubioną dnia 1. lutego b. r. legitymację służbową Nr. 2706 wystawioną przez Okręgową Komendę Policji P. w Stanisławowie na nazwisko przod. Karola Marki.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. 1487 opiekującą na nazwisko posterunkowego Franciszka Kwiatkowskiego wydaną przez Okręgową Komendę Policji Państwowej w Stanisławowie.

